lyan „eztán már nincs” (mi-re lett volna jó?) Nem tudok rendesen járni, az utcán nem bírok 20-40 métert, billenek, rengeteg idő múlik így, jön így, meddig, és ahogy meghalok majd, az gondolatban *NINCS*, az képzetként sincs. És nincs *elképzetesedés*, csak a konkrétabb dolgok vannak, mégsem jut eszembe, nem ugrik be, hogyan is kezdtem itt e sort (e sor verset), mely címen s címmel, rímtelen rímmel (jaj, ne!).

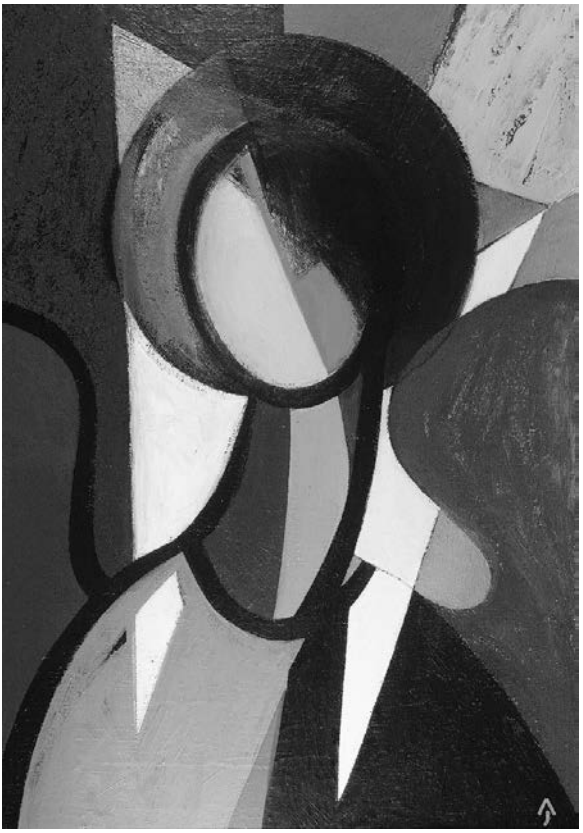

AKNAY JÁNOS: ANGYAL SZÜLETETT, 2002